

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administrácii prejemán veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrť leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvó (administrácia) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljá trístopna petít-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrát; 15 kr., če se tiska trikrát. Pri večkratnem tiskanji se cena primérno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana písmá se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in prazníke, ob 1/6. uri popoludne.

Štev. 221.

V Ljubljani, v torek 28. septembra 1886.

Letnik XIV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“

edini katoliško-konservatívni slovenski dnevnik

prestopil bo s 1. oktobrom v poslednje četrťletje svojega XIV. leta. Radostno porabimo to priliko, da izrekamo najtoplejšo zahvalo vsim dosedanjim prijateljem lista za gmotno in literalno podporo ter mnogo-vrstno pripoznanje.

Ob enem pristavljamo pa še prošnjo, da naj se nam oboja še na dalje ohrani in zdatno pomnoži po marljivem dopisovanji in sporočevanji raznovrstnih novic, kakor tudi po mnogobrojnem naročevanji in razširjanji lista samega. Le tako nam bo mogoče doseči nalogo, ktero smo si pred 14. leti postavili in smo ji do danes neomahljivo zvesti ostali. „Vse za vero, dom in cesarja“ smo rekli tistokrat in to pravimo tudi danes. Kdor je z nami, pristopi naj, ter pripomore k temu duševno in gmotno. Časi so nastali, ko se duhovi bolj in bolj ločijo ter vstopajo na desno in na levo: za omahljivce, za neodločne, za mlačne je če dalje manj prostora na svetu. V takih časih še mnogo bolj velja, kakor o drugih časih: „Kdor ni z menoj, je zoper mene; kdor z menoj ne pobira, raztresa. Ne šepajmo toraj kmalo nato, kmalo na drugo stran, ampak delajmo odločno za kraljestvo božje kot možje, kot Slovenci, kot katoličani“. — Čem več nas bo, tem bolje bo, tem zanimiveji bode list.

Konečno še tretjo prošnjo in ta je, da kdor ni še naročnine ponovil, da naj to stori ob pravem času, da ne bo neljubih pomot, ter zamoremo tudi svojim dolžnostim točno zadostovati.

„Slovenec“ veljá za Ljubljano pri opravištvu prejemán:

Za celo leto	13 gl. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrť leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemán veljá:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrť leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Opravištvó „Slovenca“.

V Ljubljani, 28. septembra.

Izraelci so se štirideset let po puščavi potikali, preden so prišli v obljubljeno deželo; Slovenci se že polovico tega časa potikamo pred obljubljeno deželo naših pravic, ki so okoli in okoli zapažene s § XIX. temeljnih postav! No, naj si že bode, rekli bi, če bi nam danes kdo dal písmo z državnim pečatom in zagotovitom, da se nam še le čez dvajset let posreči priti v našo obljubljeno deželo. Ze 20 let po danem § XIX. bo šlo kmalo v večnost, a blizo smo tam, kjer smo bili; le sem ter tje se sprehamo. Kadar smo blizo meje ter jo mislimo že prestopiti, v prvem trenutku pride povelje in vrniti se moramo. Pa naj bi nas že kdo vsaj zagotovil, da čez 20 prihodnjih let stopi § XIX. v polno veljavo, bi še potrpeči, če tudi težko in bi to tudi popolno opravičeno ne bilo, a tudi tega upa nimamo. Od liberalne vlade tako nismo mogli ničesa doseči, ker tej je bilo glavno načelo: Slované pritiskati na steno.

O nastopu Taaffeja in njegove vlade se nam je srce širilo, vstopili smo polni zaupanja v vlado, da § XIX. postane vendar enkrat resnica; a minula je sedemletna dōba in nastopilo osmo leto, in kaj smo Slovenci dobili? Mi Kranjci nekaj drobtinic, Štajarci malo manj kakor nič, Korošci in Istrijani menda pa prav nič. Prav to je vzrok, da smo zgubili malo da ne vse upanje, na tem svetu kedaj pravico doseči.

Kaj neki naj bi nas tudi potrdovalo v upanji, da se izvršni § XIX. vresniči? Poglejmo:

Grof Taaffe obljubil nam je pred 7 leti mir napraviti v državi. Ali ga je naredil? Ne! Ali je kaj pripomogel, da bi bilo sovraštvo med narodi kaj manjše? Prav veliko gotovo ne! Liberalni Nemci še vedno nič nočejo slišati o slovanskih pravicah, ktere naj bi bile enake z njihovimi! O kaki enakosti že tako ni več govorjenja, pač pa si prizadevajo in vsi že na to škilijo, da bi nam še to vzeli, kar na papirji imamo in to je člen XIX. temeljnih postav. Z vrivanjem nemščine za intabuliran državni jezik, hočejo ga nam vzeti. Sedem let so se zastoj zagajali vanj, deloma, ker so ga Slovani odločno branili, deloma, ker so v Taaffejevem kabinetu se-

deli možje, ki so imeli vendar nekoliko ozira na pomen člena XIX.; saj toliko, da so rekli, kadar-koli smo svoje pravice tirjali: Saj imate člen XIX. temeljnih postav. In mi — kaj smo hoteli vgovarjati? Saj smo ga res imeli — na papirji! Le kak perešček je nam od člena XIX. odpadel ter je kmalo zgoraj, kmalo spodaj, kmalo na tej, kmalo na drugi strani vsauhnil.

V osmem letu pričel je Taaffe druge korake. Poiskal si je mož, ki so se mu spretni zdeli Slovanom še ta XIX. člen spodmakniti.

Ni jih šel iskat med nam nasprotno opozicijo. Ondi je dobro vedel, da nima tako privajenih, da bi za nemško Avstrijo kaj prida z njimi opravil proti Slovanom, ki imajo na svojem praporu avstrijsko Avstrijo. Možje na levi so vsi vneti za nemško reč, toda Avstrija jim ponuja premajhen okvir, ktere ga bi razbili najrajše, ker jim ne ugaja. Taaffe takih ljudi ni mogel rabiti pri svojem delu sporazumljenja. Šel je po-nje med izšolane birokrate. Ondi je našel najprvo Gautscha, o katerem se trdi, da ni avtonomist, kar brez prisege radi verujemo, kajti dela njegova ga razodevajo. Gautsch je popustil Terezijanišče in šel v Taaffejev kabinet. Dolgo časa ni hotel pokazati prave barve; levičarji so sicer takoj zagnali glas: „Gautsch je naš“, in tudi še potem niso odjenjali, ko jim je Gautsch v državnem zboru nekaj trpkih povedal. Sedaj je pa mož že pokazal svoje barve. On ni levičar, kakor so drugi, če tudi ima ondi svoje ideale, Gautsch je — kakor vsak drug birokrat — centralist. Centralisti pa niso bili še nikdar Slovanom prijazni, ker jim to ne ugaja kot centralistom. Toraj se od Gautscha nimamo prav ničesa nadjati, kar je on sam tudi že dejanski pokazal pri Čehih. Dve slovanskí šoli jim je na Moravskem prepovedal, v Pragi pa prezidanja kemičnega laboratorija ni dovolil na ondašnjem českem vseučilišči, če prav je bilo to že leta in leta nameravano. Zato so pa Nemci v Gradci takoj privoljenje dobili, da si smejo tak kemičen laboratorij iz novega pozidati. Vzroki dvojne mere za eno in isto reč nam niso znani.

Ko si je Taaffe dalje iskal spretnega moža za prazni stol trgovinskega ministra, šel je zopet med svoje uradnike in si je zbral Bacquehema, o katerem

LISTEK.

Kilima - Ndšaro.

Bilo je 11. maja 1848, ko je nemški misijonar Rebman iz Leonberg-a na Virtemberskem zagledal najvišji snežnik pod ravnikom v vzhodni Afriki. Šel je iz Mombas-a z malim spremstvom v dežele ljudstva „Džagga“. Ko je Rebman srečno prišel do brega nazaj, povedal je za to njegovo odkritje nemškemu misijonarju Knapf-u iz Derendingen-a pri Tübingen-u ter pristavil, da je slišal tudi o drugem snežniku, ki se mu pravi „Kenia“. Tako so našli tudi to goro, ko je Knapf šel v osrednjo Afriko. Toda oba sta videla te gori le od daleč, zato jima niso na Angleškem nič kaj verjeli. A drugače je bilo v Parizu; tam so njima dali svetinjo. Vendar minulo je še 23 let, preden je Evropejec stopil na to goro (Kilima-Ndšaro). Bil je to Nemec, baron pl. Decken, ktere ga so Somali l. 1865 v Baderi umorili. (V tej deželi je

bilo umorjenih l. l. več Italijanov.) Ta je šel l. 1860 v Vzhodno Afriko, da bi tam skupaj šel s Hamburškim potovalcem Roscher-jem v sredo Afrike do jezera Niasa, (Roscher je med tem že umrl za mrzlico). Ko je toraj to spodletelo, je šel iz Mombas-a proti Kilima-Ndšaro, ter prišel do gore, in je bil prvi, ki se je prepričal, da je v Afriki pod ravnikom res snežnik. Oktobra l. 1862 je prišel zopet do te gore, spremljal ga je dr. Kersten iz Altenburg-a in oba sta prišla 4200 met. visoko; Decken je prišel leto poprej do le 2400 m. visočine. Pred njima je bil tako rekoč zemljevid vsega južnega pobočja; ob enem se je določila visočina obeh vrhov gore Kilima-Ndšaro, ki se imenujeta Kibo in Kimavensi.

Minulo je pa še 10 let, preden je drug Evropejec stopil na to goro, in ta je bil misijonar Charles Nev, ki je l. 1871 prišel 4420 m. visoko; šel je čez dve leti zopet na to goro, a oropali so ga in vrnivši se je umrl v Zanzibaru. Vsekako je bil srečnejši, kakor Thomson, ki je prehodil l. 1883 slovečo deželo Massai-sko in je prišel do te gore. Tukaj je prišel le 2750 m. visoko, vendar je goro

obhodil na okolo in je prvi videl severno pobočje, ter je dobil nekaj cvetlic, ki kažejo rastlinstvo tega kraja.

Leta 1884 je britanska družba umetnosti in zemljepisna družba ustanovila odbor, ki ima dobiti naravoslovca ter ga poslati v vzhodno Afriko na snežnik. Izvolili so mladega Johnston-a, ki si je že ime pridobil s postopanjem ob Congu. Odsek mu je določil 1000 lib. strlg., zemljepisno društvo mu je dalo potrebno orodje za astronomiška in vremenska opazovanja.

Tako je zapustil potnik l. 1884 London, šel preko Egipta v Aden, in se podal od tod preko Mombas v Zanzibar; tam si je ljudi poiskal in je odšel mesec pozneje od Mombasa proč, da bi bil tako po najbližnji poti meseca maja došel na snežnik. Tam je bil do konca oktobra. Začetka novembra se je povrnil v Zanzibar in je bil 31. decembra zopet v Londonu; nabral je mnogo prirodnin iz živalstva, rastlinstva in rudništva.

To nam v kratkem pové, kaj je pričel mladi mož osamljen od evropske kulture in tako slavno

je vedel, da ima tudi jako trdno vero v centralizem in nemško Avstrijo. Spominjati se kakega posebnega znamenitega dejanja iz njegovega življenja ministerskega še nimamo, razun če se Vam morda ne zdi premalenkostno, da so pošte po Štajarskem poštne tablice s slovensko-nemškimi napisi odpravile in čisto nemške vpeljale, kakor pravijo, na ukaz od zgoraj. Oba dva, Gautsch in Baquehem sta centralista, oba poznata le nemško Avstrijo, oba sta toraj že samo zaradi tega Slovanom neprijazna in od nobenega se nam toraj ni prav nič nadjati. Oba imata pa ravno predmete, za ktere se Slovenci na Štajarskem, Koroškem in po Primorji že leta in leta zastonj poganjajo.

Mislili smo, da se bo nam v osmem letu v tem oziru vendar kaj na boljše obrnilo, pa smo se motili, vrlo motili vsi skupaj. Zato smo pa tudi silno radovedni, kako se bodo v osmem letu obnašali naši poslanci na Dunaji. Radovedni smo, ali bodo še vedno le z lepimi besedami in obljubami zadovoljni, ali bodo tudi kaj dejanskega tirjali. Jutri, na sv. Mihaela dan, stopili bodo zopet skupaj. Tega krščanskega junaka naj si vzamejo za izgled, kako se je treba pognati za žaljene pravice! Sveti Mihael je hudiča iz nebes iztirjal, ker poslednji je hotel Bogu pravice jemati ter jih sebi prilastovati, tako bi tudi naši poslanci prav storili, ko bi se krepkeje za žaljene naše pravice potegnili in odločno zahtevali, da se končno vendar kaj zgodi, kar bi se bilo že dolgo zgoditi moralo.

Slovenci smo potrpežljiv, ponižen narod, ki smo vedno voljno prenašali vse, kar se nam je nakladalo na pleča naša. Nikdar še nismo rekli, da ne plačamo, kedar je bilo treba davek plačati. Nikdar še nismo rekli, da ne gremo na boj, kedar nas je cesar klical na bojno polje! Nikdar naš polk na bojnem polji ni imel še drugačnih spletk s sovražnikom, kakor — krvave, polne slave in vendar se v političnem oziru z nami postopa, kakor bi ne bili avstrijski državljani, kakor bi ne nosili prav tistih in takih bremen, kakor vsi drugi avstrijski narodi, ki imajo vsak svoje pravice. Ne oporekajte nam, da jih imamo, da smo na Kranjskem dosegli, kar smo želeli. Pač ne moremo drugzega na to reči: Ne, ni res! Še je veliko naših želja neizpolnjenih, čeravno se nam je tu pa tam malenkost dovolila. A naj bi bili tudi Kranjci res vse prejeli, mar li bi bilo telo zdravo, če zdravo bi bilo le osrčje, vsi drugi udje pa hromovi? Tudi po Štajarskem, Koroškem in Primorskem prebivajo Slovenci, toraj veje istega drevesa, udje istega telesa, kakor na Kranjskem in tudi ti ne morejo brez narodnih pravic živeti. Mar li bi se reklo mir med narodi delati, če se eni tretjini nekaj dá, dvema tretjinama istega naroda pa vse odreče? Gotovo ne; to bi se reklo ne le narode dražiti, ampak jeden in isti narod med seboj razdvojiti. Pravico do življenja in do miru pa v Avstriji imajo ne le narodi vzajemno med seboj, ker jih je božja volja tje postavila, kjer so in ker prav tako dobro davek plačujejo in svoje fante na vojsko dajejo, kakor njihovi sosedje Nemci, Lahi in Madjari, ampak ravno tako in še bolj en narod sam s svojimi udi. Če imamo toraj ob enakih pogojih enaka bremena, zahtevamo odločno tudi enake pravice na podlagi načela za Avstrijo edino pravičnega: „Vsakemu svoje“.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. septembra.

Notranje dežele.

Gautschovo postopanje v šolskih zadevah na Moravskem je zbudilo silno veliko nevoljo med Čehoslovani. „Moravka Orlice“ poziva vse domoljube, da naj vsak po svoji moči branijo žaljeno čast českega naroda. Čehoslovani, pravi „M. O.“, so vedno težko roko osode jako potrpežljivo nosili; toda, kedar je bilo pa treba za žaljeno narodno čast kaj žrtovati, jim ni bila nobena žrtva prevelika. Tak čas je prišel sedaj. Česki narod plačuje in plačuje, pravice njegove se mu pa z nogami teptajo. V zahvalo za to jela se je češčina zopet spodrivati na šolskem polji, v uradih in pri vojaki ter sploh v javnem življenju. Država ne smatra za truda vredno, da bi le z jedno besedo priznala bivanja českega naroda če tudi ji prav ta rod največ davka plačuje! Vse je videti, kakor če bi se sramovala Čehov. In prav sedaj, ko so Čehi vlado podpirali, kakor nikdar poprej, ona z njimi postopa tudi, kakor še nikdar do sedaj. Postopanje naučnega ministra je že tako, da nimamo zanj dostojne besede. Zato pa narodni ponos zahteva, da branimo narodno čast neskaljeno in naj ta obramba velja, kar hoče. Naši zastopniki bodo v tem oziru vse storili, kar jim velevala dolžnost, toda ne smemo jih samih pustiti. Vsak domoljub, kakor tudi ves čehoslovanski narod na Moravskem mora se vdeležiti borbe za teptane pravice narodove. Politična društva in javne korporacije skrbé naj v prvi vrsti, da se bodo pričeli odločni ugovori proti krivicam, s katerimi so nas jeli obkladati. S tem bomo najvspešneje podpirali svoje poslance. S takimi manifestacijami bomo pa tudi dokazali, da še znamo sicer krivice prenašati, da pa nikdar ne bomo tako globoko padli, da bi se naša zavednost sprevrgla v neobčutljivost. — Kar tu velja o moravskih Čehoslovanih, velja tudi od besede do besede nam Slovincem, katerim se razun Kranjske še mnogo huje godi, kakor Čehoslovanom na Moravskem!

Pri sklepanji nove pogodbe z Madjari imeli bodo tudi slovenski poslanci imenitno nalogo, kedar pride na vrsto **avstro-ogerska ali nacionalna banka**. Znano je, da se je v najnovšem času pri nas na narodno-gospodarskem polji pričelo novo življenje z ustanovo hranilnic in posojilnic, katerih mnoge prav plodonosno delujejo. Kakor pa mlin ob suši ne teče, tako je tudi posojilnicam le tedaj možno vspešno delovanje, ki je na korist naroda in ne na pogin, če imajo zadosti in pчени denarja na razpolaganje. Tega bi pa najceneje in najlaglje dobivale pri avstro-ogerski banki, če bi ne bile posojilnice slovanski zavodi. Ker so pa slovanski zavodi, na pomoč slovanskim prebivalcem ustanovljene, pa nič ne dobé. Avstro-ogerska banka ima za vse druge narodnosti denarja na posodo, le za Slovence ne in vendar moramo tudi Slovenci davek za njo plačevati, ker ga sama ne plačuje, kakor bi ga morala in bi ga laglje kakor mi. To se mora sedaj predručiti! Nova pogodba se mora skleniti, da bodo menjice slovanskih posojilnic pri avstro-ogerski banki prav tako veljavo imele, kakor jo imajo one nemških enakih zavodov, katerim je denar vedno na razpolaganje. Prva naloga v tem smislu zadela bo toraj naše gospode poslance. Ni se jim bati, da bi s to zahtevo sramotno propadli, kajti ne bodo ostali osamljeni, temveč bodo z njimi v zvezi tudi Čehi. Čehi imajo tukaj prav tiste bolečine, kakor mi. Združena moč utegne nam obojim pomagati. Prav tako naj se združeno potegnemo za slovensko napise na bankovcih, kakor smo jih že imeli, pa — Avstrije ni bilo konec. Bankovec ima dve strani, katerih ena naj predstavlja Cislitvanijo v vseh njenih jezikih, druga pa na sličen način dežele pod krono sv. Štefana ležeče. Pravico imamo to zahtevati, ker prav tako in še mnogo več davka plačujemo, kakor Madjari in Nemci. Zakaj bi bili toraj bankovci le nemški in

Madjarski? Prizanesljivost in popustljivost na tem mestu bi ne bila opravičena.

V **ogerskem ministerskem kabinetu** je nekoliko spremembe. Kakor nam je včeraj telegram naznanil, izstopil je namreč komunikacijski minister, baron Kemeny in je njegovo mesto začasno prevzel baron Orezy, ki je od leta 1867, toraj v dvajsetih letih vže osmi voditelj komunikacijskega ministerstva. Nam je vse eno, naj bo onostran Litave komunikacijski minister Peter ali Pavel, Kemeny ali Orezy, Hrvatom pa prav tako malo prijazen jeden kakor drugi, in prav Hrvatje bi potrebovali še mnogo železnic, če si hočejo izboljšati narodno gospodarstvo. Kemeny je padel tako rekoč kot žrtva svojemu dostojanstvu. Spodbil ga je madjarski šovinizem, zahtevalo pa je to žrtvo napačno domoljubje. Kakor je znano, so na Ogerskem zlasti v poslednjih časih silno veliko denarja potrebovali leto na leto za dolžade ali dopolnilne kredite; posebno komunikacijsko ministerstvo ni nikdar shajalo z denarjem v proračunu mu določenem. Poslanci iz raznih krajev zahtevali so železnice toliko, da če bi bili vse prošnje vslišali, bi na Ogerskem že skoraj ne bilo vasi, ki bi ne bila imela svoje železnice. Če so jih tudi mnogo odbili, so jih kljub temu še vedno toliko dovolili v državnem zboru, da je ministru Kemenyju vedno denarja za to zmanjkalo. Kemeny se ni hotel nobenemu zameriti, za to je skušal vsakemu poslancu kolikor toliko vstreči. S tem je pa zagazil vsako leto v dolgove. Dokladni krediti, ki so jih preobilne železnice in druge državne zgradbe tirjale, spodnesli so Kemenyju stol. Tisza ga je žrtvoval stranki, ki si je štedljivost na svoj prapor zapisala in je posebno lansko leto zaradi velikih takih kreditov silno gromela nad komunikacijskim ministerstvom, toraj tudi nad Kemenyjem. Sedaj je mož šel. Pred svojim odhodom priporočil se je še pri uradnikih, ki so ga prosili, da naj temu „preganjanemu ministerstvu“ še na dalje svoj prijazen spomin ohrani, na kar je Kemeny odgovoril, da bo že. Čez eno uro prišel je pa že novi začasni načelnik baron Orezy v ministerstvo sprejemati poklone uradnikov, katerim je takoj povedal, on ostane le toliko časa načelnik, dokler ne staknejo kje kake spretne osebe za komunikacijskega ministra.

Vnanje države.

V zunanji politiki na Balkanu je sedaj najimenitnejša prikazen ruski general **Kaulbars na Bolgarskem**, kamor je v nedeljo došel. Cankova stranka mu je šla naproti in tej je Kaulbars rekel, da Rusija s sedanjo vlado ni prav nič zadovoljna, ker carovih telegramov ni narodu objavljala. Temu pa časniki ugovarjajo in menda tudi vlada sama, rekoč, da očitjanje ni utemeljeno, kajti telegramov od cara razun enega sedanja bolgarska vlada ni dobila. Minister zunanjih zadev je prosil takoj po sprejemu telegrama ruskega zastopnika, naj mu dovoli telegram objaviti. Ruski agent Neklidov mu je prošnjo strogo in odločno odbil. Iz nagovora, s katerim je Kaulbars regente sprejel, pričbenega med včeranjimi telegrami, se razvidi, da bo Rusija sedanji položaj na Bolgarskem popolnoma po svojem okusu prestrojila. General Kaulbars ima tudi nalogo za to skrbeti, da se bodo njene želje točno spolnile. On je toraj diplomatski agent le po imenu, v resnici pa pravi izredni ruski komisar ali še bolje diktator. Kaulbars bo od slej na dalje pravi vladar na Bolgarskem, dokler Rusija ne najde kakega princa, ki se ji bo zdel zadosti pokoren, da ga posadi na bolgarski prestol. Dosedanji regentje Stambulov, Karavelov in kdor je še v kompaniji pa od slej na dalje niso nič drugzega več, kakor le izvrševalci ruske volje. Kje pa je zagotovljena samostojnost Bolgarije?

Izvirni dopisi.

Iz Šmartna pri Litiji, 27. sept. (Šolarska procesija sv. leta.) Danes 27. t. m. obhajali smo osmino sv. birme z šolarsko procesijo za sv. leto. Proti 8. uri zbirali so se otroci od 7. do 14. leta v šoli; iz cele fare zbrala se je velika množica otrok. Ob 8. uri je bila sv. maša, po sv. maši molitev sv. leta; potem sprevoz v kapelico na „Pungert“. Po dokončanih molitvah pomikal se je sprevoz proti Litiji v cerkev sv. Nikolaja. Naprej nesel se je sv. križ, potem sledila je šolska zastava Litijška, šolarji in šolarice z č. g. župnikom; potem prišla je šolska zastava iz Šmartna, šolarji in šolarice z učitelji in č. g. katehetom. Potem so se uvrstili še odraseni ljudje, in tako se je pomikala lepa procesija proti cerkvi sv. Nikolaja. Po molitvah za sv. leto je bila končno še sv. maša. Bog usliši molitev malih otrok, da bi bilo to sv. leto nam vsem v največji prid.

Iz Fužin na Gorenjskem, 26. septembra. Danes padla je pri nas prva slana in vedno hitreje se približuje jesenski čas. Tujci, ki so bivali tu na „Sommerfriše“, zapustili so naš planinski svet. Kako

dovršil. Njegova prva naselbina je bila na gori 1500 metrov visoki. Na obe strani je bil globok prepad, na dnú je tekkel potok, od zadej se je naslanjala ta gora na drugo gorovje, tam se razprostira skoraj ravna visoka planota, od koder se po vsem svetu vidi, kakor pravi Mandara, kralj ljudstva Dšagga.

V tem gorovju je veliko vrhov, posebno pa se odlikuje vrh „Moru“, ki je na zahodu od gore Kilima-Ndžaro. Podoben je ta vrh lepo zloženi piramidi, visok je 4480 metrov. Od tod je gledal potovalec v kraje dosihmal neznane. Solnce in oblaki so spreminjali podobo teh krajev, solnčnate ravnine so se vrstile s temnimi gozdi, nepregledne travnate ravnine so se odločevale od temnih gozdov, ki so se raztezali po gorah. Popotnik je bil tako rekoč v afrikanski Švici, samo da sta tu le dva snežnika Kibo in Kimavensi, ktera po več tednov oblaki zakrivajo.

V teh krajih je omenjeni popotnik nabiral prirodnine vsake vrste; da to ložje izvrši, je napravil tam nekako naselbino, malo vas. Semena, ki jih je

s seboj prinesel, je vsejal, pridobil si tam nekaj domačih žival, najel je ljudi iz morskih bregov, Suaheli, ktere je navadil na vsake vrste dela, da so nabirali cvetlice, lovili metulje itd. Domačini so tje zahajali in prodajali raznih stvari za življenje potrebnih, ki rastejo v deželi ob vznožji teh gor. Pisatelj nam tako rekoč pred oči stavi nekako idilično življenje, a kaj pomaga, ko nam pozneje pové o ljudeh, ki po teh krajih stanujejo in nam opisuje njih lokavost, poželjivost po tujem blagu. Vse veselje nam pa odvzame, ko nam pripoveduje o neusmiljenih vojskah v teh krajih. Sicer se kaj prijetno sliši, da je potnik štirinajst dni hodil preko dežele Mombas, da je prišel do raja na gori Kilima-Ndžari. Ali koliko jih pa to pot steri? Prihode na to goro stražijo ljudstva: Kibošo, Kirba in Marangu, a ti so pa smrtni sovražniki ljudstva Dšagga.

(Konec prih.)

mirno, kako tiho je zdaj povsod tukaj okrog. Le mimogrede prižene še radovednost kakega popotnika, da si ogleda naši jezeri, katerih prvo, večje jezero, s temno-zeleno, a kakor kristal čisto vodo, obdaja dobro zaraščen gozd, drugo, manjše pa oklepa Mangart s svojimi navpik štrlečimi kamenitimi stenami. Zares divje romantičen prizor.

Kako različna so čutila, ki tukaj potniku srce prešinjajo, to priča nam narbolj „Fremdenbuch“ po gostilnah, kamor vpisujejo obiskovalci nazaj grede svoja imena, pa dostavljajo dostikrat še tudi druge opazke.

Nekteri poslužuje se verzov, da v nje izlijajo svoja srčna čutila, drugi zopet kar navadne proze da pokažejo svojo modrost, večkrat pa tudi svojo budalost. Nekatere opazke so zares tako neslane, da bi se lahko mislilo, da je njih pisalec ušel iz norišnice, ali pa, da saj drugam ne zasluži, kakor naravnost tje. Podpisi in opazke so v različnih jezikih. Drugi jeziki pusté se še pri miru, ako je pa kaj slovanskega, je gotovo prečrtano, ali pa dostavljena, seveda po nemško, kaka prav oslovska opazka. Da si je to samo na sebi le otročarija in razposajenost, kaže se pa iz tega vendar le zagrizeno sovraštvo nemških postopačev proti vsemu kar je slovenskega, ali sploh slovanskega.

Dobili ste iz več krajev poročila o povodnjih pri zadnjem naliču. Tudi pri nas je v četrtek in petek pretečenega tedna neprestano deževalo. Bati se je bilo, da hudourniki nameravajo obhajati obletnico vplanskega divjanja. K sreči izšlo se je brez vsake škode in zdaj imamo zopet lepo, jasno vreme. Minulo je od zadnje povodnji eno leto, a žalostni sledovi se večidel še vsi poznajo. Gospod dopisnik iz Kranjske gore pritožuje se nad nespametjo človeških otrok, da svoj kapital nalagajo v tiste, tako lahko premakljive „koše“ ob vodi. Pri nas se pač o taki nepredvidnosti ne moremo pritoževati, kajti, da si je minulo leto dni, popravili so le ceste in mostove za silo, o kakih „košeh“, jezovih, ali drugih popravah ob vodi ni sluha ne duha. Kjer so bile popred njive, travniki, vrtovi odplavljena je prst, ali pa nasutega kamenja več čevljev na debelo. Voda naredila si je kar tebi nič, meni nič drugo strugo po njeni nekega bližnjega posestnika in prav lahko se zgodi, da si ob prvi povodnji poišče zopet druge poti, ako se ji ob pravem času ne zabrani z močnim jezum.

Zakaj bi pa semkaj ne poslali nekaj kaznencev iz jetnišnic, ki deželi prizadevajo toliko nepotrebnih stroškov? Treba bo pač zdatne pomoči od vlade. Ljudje si sami pomagati ne vedo, pa tudi ne morejo.

Iz Postojne, 27. septembra. Naša podružnica sv. Cirila in Metoda je potrjena. V nedeljo dne 26. t. m. popoldne ob 4. uri volilo se je v čitalnični dvorani stalno načelnništvo in zastopništvo. Predsednikom voljen je g. Frid. Vičič, nadžupan; podpredsednikom g. Ivan Lavrenčič, kaplan; tajnikom g. dr. J. Šegulja; njega namestnikom g. Fr. Pader; blagajnikom g. J. Dimnik, učitelj; njega namestnikom g. Josip Lavrenčič. Zastopnikom voljena sta gg. dr. Ivan Pitamic in kaplan Ivan Lavrenčič. Društvenikov broji podružnica 72; 24 ustanovnikov in 48 letnikov. V kratkem priredi podružnica veselico v korist glavne društvene blagajnice. — Cerkevno petje v najnovejšem času pod vodstvom g. nadzornika Thume izredno napreduje, o čemur Vam hočem o priliki poročati.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Prečita se poročilo o poslovanju v dōbi od 17. aprila do 24. septembra 1886. Iz tega poročila podajemo naslednje „Došli dopisi“:

a) ukazi c. kr. trgovinskega ministerstva.

1. Naznanja se, da se dne 1. maja 1887 otvori v Havru pomorstvena razstava; 2. poroča se o razpravah v interesu avstrijskega mlinarskega obrta vršeče se enquete ter se objavlja zapisnik; 3. prosi se, naj se dotični krogi opozorijo na poročila obrtnih nadzornikov; dobiti se morejo v dvorni in državni tiskarni na Dunaji za 2 gld. 50 kr.

4. Naznanja se, da so v Aleksandriji avstro-ogerski državljani ustanovili društvo za pospeševanje avstro-ogerske trgovine in obrtnije v Egiptu; iz njegovih, po c. kr. ministerstvu za notranje zadeve potrjenih pravil podajemo naslednja določila:

§ 1. Pod naslovom „Društvo za pospeševanje avstro-ogerskih trgovinskih in obrtnih koristi v Egiptu“ in na podstavi zdanjih pravil stopi v življenje društvo, katero si stavi nalogo, avstro-ogerske trgovinske in obrtne interese v Egiptu kakor trgovinske in splošne interese tukajšnje naselbine zastopati in pospeševati.

§ 2. Vsak član se zaveže, plačati vstopnice 25 frankov in letnega doneska 60 frankov. Slednji se plača v poluletnih obrokih in se dotična dolžnost sprejme za dve leti.

§ 3. Vsak veljak avstro-ogerske naselbine se more sprejeti v društvo kot pravi član.

§ 4. Društvo voli iz devetih članov sestojč zvršujoč odbor, kateri ima izvrševati društvene namene in v katerem bodo različni interesi naselbine po možnosti zastopani.

Ta odbor izvoli iz svoje sredine predsednika, podpredsednika, glavnega tajnika in blagajnika.

Odbor je samo tedaj sklepčen, če je vsaj pet članov navzočih.

§ 5. Zvršujoč odbor bode razen pripadajočega mu zastopanja in negovanja interesov trgovine in naselbine tudi oskrbljeval dopisovanje s tukajšnjimi domačimi društvi in trgovci in imel bode razglašati poročila, statistična in druga naznanila, ktera morejo pospeševati razvoj naše trgovine v Egiptu.

Odbor stoji c. kr. glavnemu konzulatu kot posvetovalen organ na strani, podaje mu informacije v trgovinskih in obrtnih zadevah, kakor tudi v vseh zadevah, ki se tičejo koristij naselbine in je ob enem organ, po čegar posredovanji pridejo želje in potrebe naselbine v znanje konzularnemu oblastvu in od tega v znanje visoke vlade.

Odbor ima pravico, imenovati v vseh delih Egipta dopisujoče člane, kateri pa morejo biti avstro-ogerski državljani ali v varstvo priporočeni.

Kakor se iz tega razvidi, si je to društvo na podstavi prostovoljnega združenja avstro-ogerskih državljanov postavilo veliko nalogo, in komaj je treba obširno razkladati, da je ta nova naprava v stanu v obili meri pospeševati mednarodno trgovino avstro-ogerske države.

5. Naznanja se obseg vrbovih nasadov ob avstr. železnicah koncem leta 1885 in opozarja se, da se pri teh obsežnih nasadih more dobiti vrbovje za pletenje košaric.

6. Naznanja se, da je turška vlada za nekatere uvozne reči iz Rumunije v Turčijo, kakor za rogato živino, žito, moko, bob, surovo maslo, sir, suhe in nasoljene ribe, za les, alkohol in petrolej vpeljala znatno povišano carino ter določila, da mora blago tujih držav, katero pride od pristanišč Črnega morja imeti potrjeno o izvoru, katero mora biti od turškega konzulata, in kjer takega ni, od carinskega oblastva legalizovano. — Dalje naznanilo trgovinskega ministerstva obsega izkaz onega blaga, katero mora na poti čez pristanišča Črnega morja pri uvozu v Turčijo imeti potrjeno o izvoru. — Konečno je v tej zadevi c. kr. trgovinsko ministerstvo naznanilo, da je c. kr. ministerstvo za vnanje zadeve predložilo prepis od c. kr. poslanika v Carigradu predložen navod tamošnjega carinskega oddelka do turških carinskih uradov, kateri obseza izvedbene propise Turčije k retorzijskim naredbam na nekatere uvozno blago rumunskega izvora.

7. Podaje se navod o zastopanju v civilno-pravnih preprih med kr. rumunskimi sodnijami in objavlja se izkaz v Jassyji stanujočih odvetnikov, kateri imajo pravico zastopati v civilno-pravnih preprih.

8. Prosi se, naj bi se pri mednarodnem prometu udeleženi trgovci in obrtniki opomnili, naj se natanko ravna po propisih za ta promet veljavnih.

(Dalje prih.)

Domače novice.

(„Pogrebno društvo Marijine bratovščine“) imelo je dne 26. t. m. dopoldne ob 10. uri svoj izredni občni zbor. Na dnevnem redu je bila spojitve ali združenje bratovščine sv. Jožefa z Marijino bratovščino. Bratovščina sv. Jožefa se je ustanovila 1820, ter želi sedaj pristopiti k Marijini bratovščini. Dalje se je dalo kratko sporočilo o dosedanjih vspehih efektne loterije za zidanje „Marijinega doma“ in pa nasveti o spremembi § 4 društvenih pravil gledé po-

višanja letnih doneskov pri Marijini bratovščini od 50 na 60 kr. Zborovanje pričel je s primernim nagovorom društveni predsednik gosp. Regali in je zbranim udom razložil stanje bratovščine sv. Jožefa ter dal na prevdarek dva predloga. Prvi se je glasil: „Bratovščina sv. Jožefa sprejme se z vsem njenim premoženjem, katero znaša 1581 gold., v lastnino Marijine bratovščine na podlagi pravil, t. j. vsak ud vplača pri sprejemu v Marijino bratovščino svoji starosti primerno vstopnino. Vračunata se mu pa 2 gold., kot nanj pripadajoč delež sedanjega premoženja bratovščine sv. Jožefa. Vsled tega uživajo potem dosedanji udje bratovščine sv. Jožefa enake pravice z onimi Marijine bratovščine.“ Drugi predlog se je pa glasil: „1. Marijina bratovščina prevzame vse premoženje bratovščine sv. Jožefa v last. 2. Stroške, ki bi iz kakršnih koli preprirov nastali ob tej spojitvi, prevzame dosedanji odbor bratovščine sv. Jožefa. 3. Udje bratovščine sv. Jožefa se bodo pokopavali po dosedanji navadi, t. j. imeli bi slabši, ker ceneji pogreb, kakor udje bratovščine Marijine. Pri prvi bratovščini velja pogreb le 18 gold., pri Marijini pa 36 gold. 4. Frančiškanski samostan shrani tako dolgo orodje bratovščine sv. Jožefa brezplačno, dokler se pri Marijini bratovščini ne napravi potreben prostor. 5. Izdelovalec mrtvaških krst (trug) g. Pezdich se zaveže udom bratovščine sv. Jožefa še nadalje kakor do sedaj krste po 1 gold. 80 kr. prodajati. 6. Vsak ud doplača 6 gold. v blagajnico Marijine bratovščine, kar se tudi lahko zgodi v obrokih. 7. Kdor bi ne plačal ali se ne oglasil, da hoče plačati, se zbrise izmed udov. 8. Kdor neče pristopiti, se mu izplača delež 1 gld. 76 kr., ktere ga pri vpisu društvo Marijine bratovščine za 2 gold. v račun jemlje. 9. Tisti, ki so udje obeh bratovščin, ne dobé nobene odškodnine. 10. Kdor želi pa lepši pogreb dobiti, naj pa doplača nanj po pravilih. Sprejel se je prvi predlog, ker je bila večina proti temu, da bi bila bratovščina sv. Jožefa kakor podružnica in bi njeni udje slabši pogreb imeli. Kdor bo toraj hotel pristopiti, bo po svoji starosti vplačal. 2 gold. se mu bodeta pa vštela. Preosnova pravil § 4 pride pa še le ob bodočem velikem zboru meseca januarja na vrsto.

(Sokolska velika akademija.) (Konec.) Burka: „Francosko-pruska vojska“ vzbudila je toliko vihar, nega, da gromovitega ploska in odobravanja, kakor že zdavnej nobena ne. In kako bi ga tudi ne bila! Saj je bila v rokah mojstrov g. Borštника, ki je v jako primerni maski to predstavljal, kar je hotel, namreč vmirovljenega uradnika stare garde, in pa g. Kocelja, ki je tudi z nepopisljivo precioznostjo predstavljal posestnika Drganca, prav zagrizenega politikarja. Prav vrlo izvršile so svoje naloge tudi gospice Nigrinovi, Zvonarjeva in gosp. Danilo. Splošni vtis burke, ko je zagrinjalo padlo, je bil tak, da je hvaležno občinstvo hotelo hišo podreti, tako je ploskalo.

Po gledišči, ki je bilo izredno polno, jela se je polniti tudi čitalnica, kjer so bile vse tri sohe kar h krati kakor preplavljene ljudi. Nadjali so se prijetni večer še nekoliko podaljšati si, in se niso motili. Prišli so tje kaj vrli „Sokoli“ in spretni igralci dramatičnega društva. Pa tudi pevcev nam ni manjkalo. Sedaj se je pričelo še le pravo domače veselje, prava židana volja, kakoršna se le med domačimi ljudmi nahaja ob domači, neprisljeni besedi.

Ko je bila zabava najživahnejša, starosta „Sokola“, g. Valentinčič vstane. H krati vse omolkne. Staresta naznani v gladki besedi, da se že te dni loči najspretniji telovadec g. Benčan iz „Sokolske“ zadrage, ker ga kliče presvitli cesar med svoje fante. Ker je imel Benčan toliko neumorljivega veselja do telovadbe, poleg tega je pa tudi „Sokolu“ pri vseh javnih nastopih do slave pripomogel, sklenil je odbor, da ga v priznanje javno odlikuje. Naj toraj vrli telovadec sprejme ta-le spomin na dneve v „Sokolski“ zadrugi doprinešene. „Sokol“ se nadja, da kedar se povrne iz cesarske kraljeve armade, zopet sprejeti ga med svoje prve telovadce! Na to starosta pripne odlikovancu Franc Josipov zlat (10 gold.) v lepi dekoraciji s slovanskim trobojnim trakom na prsi. Veselje zaradi tega javnega priznanja požrtovalnosti je bilo med navzočimi „Sokoli“ in drugimi gosti velikansko in odkritosrečno. Na to so se pričele druge napitnice, g. Medenu in pevcem, „Sokolu“, Dramatičnemu društvu itd. Neisprosljiva pozna ura napravila je pa tudi tej domači zabavi v čitalničnih prostorih svoj konec in ločili smo se jako zadovoljni s srčno željo: „Vrli „Sokol“, pevci in dramatična

društvo, le zopet kmalo kaj! Pri tej priliki nam je opomniti, da se je predstave v gledišči, kakor tudi domače veselice vdeležilo več zunanje slovenske gospode iz dežele. Naj bi le večkrat zahajala na tako pošteno narodno zabavo!

(Vpokojen) je bil z začetkom letošnjega šolskega leta glavni učitelj c. k. učiteljskega g. Jos. Kronberger.

(Lepo ograjo kovanega železa) postavili so pred kratkem vrh stopnišča pod Tivolskim Gradom. Izdelala jo je po mestnega stavbenega urada načrtu tovarna g. Tönnies.

(Strele je ubila) v noči, od 23. do 24. m. nekemu kmetu, fare St. Jurske pod Kumom, troje živine, vola, kravo in telico. Poslopje ni pogorelo, ker strela je udarila menda nekam pod pragom ali zidom v hlev. To je pripovedoval kmet sam, ktere ga je nesreča zadela, tukaj v Šmartnem.

(Stekel pes) popadel je, kakor „Laib. Ztg.“ piše, letošnje poletje Franca Klobučarja blizu Črnomlja dne 9. julija. Kranjska hranilnica naklonila mu je 100 goldinarjev, da se je popadenec na Dunaj peljal, kjer so ga na kliniki ozdravili.

(Toča) pobila je, kakor čujemo, pretekli petek po Brdski okolici v Kamniškem glavarstvu sadje in druge jesenske pridelke.

(Nagrado na gade) razpisalo je županstvo v Prevaljah na Koroškem, ki je imela tak uspeh, da so jih v kratkem 19 pobili. Vzrok je bila nagla smrt nekega otroka, ki ga je gad pičil.

(Pred porotniki v Celji) pričela se je obravnava proti roparski zadrugi Franc Krošel in Martin Cizel, ki je lansko jesen med Brežicami in Bizelj-skem ondašnje prebivalce v strahu imela.

(Katehet) na deželni mali gimnaziji v Ptui postal je čg. Ferdinand Majcen.

(Sadjarsko društvo) na Malem Štajarji ustanovilo si bo že podružnico tega društva. Potrebni odbor izvoljen je bil pri poslednjem obnem zboru v nedeljo.

(Javno bolnišnico) zidali bodo na deželne stroške v Brežicah na Stajarskem. Prostor v ta namen obsega 2 orala 1430 □ sežnje in velja 1120 gold.

(Mariborski bogoslovci) prično svoje študije dne 3. oktobra.

(Učiteljsko društvo za Sežanski šolski okraj) zboruje dne 7. oktobra t. l. ob 9. uri dopoldne v Komnu z naslednjim dnevnim redom: 1. Poduk iz računstva v II. razredu. — 2. Kritika o poduku. — 3. Predavanje: „Brez naslova“. — 4. Podrobni načrt o kmetijstvu v nav. tečajih. — 5. Predlogi.

(Otroški vrt) družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu odprl se bo s 1. oktobrom. Oglase, oziroma vpisovanje otrok od 3. do 6. oktobra sprejemata č. g. župnik pri sv. Jakobu v Trstu in pa predsednik Tržaške podružnice sv. Cirila in Metoda gosp. V. Dolenc.

Telegrami.

Budapešt. 27. sept. Od včeraj zbolelo je tukaj 44 oseb za kolero, 13 pa umrlo.

Sofija, 28. sept. Kaulbars izročil je vladi pismo, v katerem ruska vlada pravi, da bi ne bilo postavno, ko bi se veliko sobranje sklicalo brez daljše volilne dobe, toraj bi bili tudi sklepi njegovi neveljavni. Kaulbars je svetoval vladi, da naj volitve kolikor le more, odloži, da se bo dežela popolnoma streznila in da se ji bo možno popolnoma jasno izraziti. Obležni stan naj se takoj odpravi, zaprti naj se izpuste. Vlada se je zvečer posvetovala o odgovoru.

Napolj, 27. sept. V spomin zasedanja Rimskega mesta po kraljevih vojaki, napravilo je več liberalnih društev slovesen sprevod po mestu. Pri tem so se na dveh mestih s klerikalci pretepi vneli. Klerikalci so vpili: „živo papež-kralj!“ Mnogo so jih zaprli.

Naznanilo.

V tukajšnjem Uršulinskem samostanu se 1. oktobra s pripomočjo slav. mestnega magistrata brezplačno prične

otročje zabavališče.

Število je omejeno na 50.

Vodstvo dekliške šole pri Uršulinkah.

Izdajatelj in odgovorni tiskar Matej Močnik.

Umrli so:

24. sept. Urša Cernive, gostija, 72 let, Kravja dolina št. 2, ostarelost.

25. sept. Anton Petrovič, prevožček, 50 let, Gradaške ulice št. 8, vsled katara v želodcu. — Vladimir Zangel, lekarjevi sin, 3½ m., Breg 2, Meningitis.

26. sept. Jožefa Gasperšič, uradnega sluge vdova, 56 let, na Stoihi št. 8, jetika. — Marija Mohar, delavčeva hči, 11 let, jetika. — Marija Mohar, delavčeva hči, 11 let, Ulice na Grad 7, jetika. — Ida Suhadobnik, uradnikova hči, 15 let, Krakovski nasip 10, jetika. — Angela Bajda, krojačeva hči, 1 mesec, Rožne ulice 39, jetika.

Tuji.

25. in 26. septembra.

Pri **Malicu:** Baron Schönberger, c. k. FML., iz Ogerskega. — Baron Wucherer, komtur nemškega reda, z Dunaja. — Breindl Alfred, inženir, z Dunaja. — D. Petkovits, trgovec, iz Paratčina. — C. Franz, tovarnar, z družino, iz Landsberga. — Jožef Ogoreutz, trgovec, iz Novega mesta. — T. Schadelock, trgovec, iz Trsta. — Valt. Legilsa, zasebnik, iz Trsta. — Natan Cleva, zasebnik, iz Pulja. — Bertold Mittler, potovalec, z Dunaja. — Franc Sattler, potovalec, iz Pečuha. — Mih. Kroschl, potovalec, iz Grada. — Adolf Pfeifferer, c. k. uradnik, z družino, iz Kočevja. — F. Recher, zasebnik, iz Ljubljane. — Dr. Alf. Pfeiffer, finančni svetnik, iz Trsta. — Amalija Littig, zasebnica, z sestro, iz Reke.

Pri **Stonu:** Matija Suhač, učitelj, z Dunaja. — M. Gasparovič, uradnik, z Dunaja. — Botter, Müller, Pick, Fried, in Khu, potovalci, z Dunaja. — Martin Endres, kapelnik, iz Štira. — Janez Šlibar, zasebnik, iz Tabora. — K. Svoboda, inženir, iz Idrije. — R. Dolenz, šolski vodja, iz Vipave. — Dr. Kasallar, zasebnik, z družino, iz Trsta. — Ernst Mann, trgovec, z družino, iz Trsta. — Karl Berger, trgovec, iz Trsta. — Janez Šorli, c. k. uradnik, iz Veglije.

Pri **Bavarskem dvoru:** Adolf Moser, inženir, iz Stuttgarta. — E. Roth-Züllig, tovarnar, iz Frauenfelda.

Pri **Južnem kolodvoru:** Ferd. Neumayer, c. k. poštni uradnik, iz Grada. — Peter Spendl, zasebnik, iz Zagreba. — Alois Tuis, trgovec, iz Jame. — T. Schadelock, trgovec, iz Trsta.

Pri **Avstrijskem caru:** Janez Andolschek, posestnik, iz Tržiča.

Pri **Virantu:** Avgusta Richar, učiteljica, iz Grada. — S. Svoboda, igralca, iz Grada. — Ludovik Franke, slikar, iz Šoprona. — Edvard Bessek, agent, iz Beljaka. — Franc Jelene, posestnik, iz Novega mesta. — A. Černivec, posestnik, iz Kapodistrije. — Pani Richar, učiteljica, iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
26.	7. u. jut.	740-15	+ 4-8	brezv.	megla	0-00
	2. u. pop.	740-10	+ 15-4	sl. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	742-46	+ 7-0	sl. svzh.	jasno	
27.	7. u. jut.	744-60	+ 5-0	brezv.	megla	0-00
	2. u. pop.	743-82	+ 15-2	sl. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	744-84	+ 7-8	sl. vzh.	del. oblačn.	

V nedeljo jutraj megla, na močvirji slana, pozneje jasno. Srednja temperatura 9-1° C., za 4-8° pod normalom. — V ponedeljek jutraj megla, čez dan deloma jasno. Srednja temperatura 9-3° C., za 4-5° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

28. septembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84 gl. —	kt.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	84 „ 90	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	117 „ 20	„
Papirna renta, davka prosta	100 „ 35	„
Akcije avstr.-ogerske banke	261 „ —	„
Kreditne akcije	277 „ 50	„
London	125 „ 45	„
Srebro	— „ —	„
Francoski napoleond.	9 „ 95	„
Ces. cekini	5 „ 95	„
Nemške marke	61 „ 55	„

Po znižanej ceni.

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal

(2) IVAN BELEC,

župnik.

Cena knjige je znižana od 25 kr. na 20 kr., po pošti 5 kr. več; kdor jih vzame deset skupaj, dobi enajsto brezplačno. — Knjiga obsega 9 pol v osmerki.

„Katoliška tiskarna“

v Ljubljani

Valcazorjev trg šte. 5.

Prežalostnega sra naznanjamo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bogu Vsega mogočnemu dopadlo, našega preljubega očeta, oziroma soproga, tasta in brata, gospoda

ADOLFA OBRESO,

državnega in deželnega poslanca itd. itd.

po dolgi in mučni bolezni v 52. letu svoje starosti, previdnega s svetimi zakramenti za umirajočega danes ob 10. uri zvečer k sebi v boljše življenje poklicati.

Truplo predragega ranjkega se bode v torek 28. septembra ob pol 5. uri popoldne na tukajšno pokopališče k večnemu počitku preneslo in pokopalo.

Svete maše za dušnice se bodo brale dne 4. oktobra v tukajšnji farni cerkvi.

Nepozabljivega ranjkega priporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem v blagi spomin in molitev.

V Cerknici, dne 26. septembra 1886.

Marija Obresa roj. Obresa, soproga.

Zofija Obresa, omož. Šerko, Marija Obresa omož. Lavrenčič, Karolina Obresa omož. Travner, Matilda Obresa, hčere.

Zofija Candussi roj. Obresa, sestra.

Franc Šerko, Dr. Franc Hočevar, Josip Lavrenčič, Dr. Martin Travner, zetje.

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!

Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida. *) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi.

Srčen pozdrav!

(10) Anton Krašovic, posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in ovcah, priporočam se pa izkušeni živinski prah (1 zavoj 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobrodne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejšo zdravilo rabijo ter se priporočam, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto lekarna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

Dr. Kiesov

izumil je staroslavno in vednoveljavno

Avgsburško esenco življenja,

Ges. dep. Schutzmarke.

Esenca življenja je najbolj varno sredstvo proti mrzlici, krvavi grži in kolero.

(23) Prava je le tista, ki ima zgoreno znamko. Dobiva se na drobno po vseh boljših lekarnah, na debelo pa pri vseh boljših droguistih (materijalistih) in pa pri J. G. Kiesovem v Augsburgu (na Bavarskem).

Homeriana-čaj,

po zdravnikih priporočeno, izvrstno sredstvo proti

bolezni na plućih in na vratu (jetiki, naduhi in bolezni v krlju [Kehlkopf]).

Iznenadljivi so uspehi! (36)

Knjižica o tem razpošilja se zastoni.

Zavišek čaja velja 1 marko 20 vinarjev.

Edino pravega ima

A. Wolfsky,

Berlin N., Weissenburger-Strasse Nr. 79.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.